

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

St-1984/2013-1274

REPUBLIKA HRVATSKA RJEŠENJE

TRGOVAČKI SUD U ZAGREB po stečajnom sucu Vesni Sremac Šoštar, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom DIOKI d.d. u stečaju, Zagreb, Čulinečka cesta 252, OIB: 71451172026, dana 28. listopada 2024.

r i j e š i o j e

I Odbija se zahtjev razlučnog i stečajnog vjerovnika HRVATSKA BANKA ZA OBNOVU I RAZVITAK, Zagreb, Strossmayerov trg 9, OIB: 26702280390 za ukidanje odluke Odbora vjerovnika od 28. svibnja 2024. podnesen ovom sudu 04. listopada 2024.

II Odbija se prigovor na diobeni popis prema rješenju ovog suda, broj St-1984/2013-1238 od 13. rujna 2024. razlučnog i stečajnog vjerovnika HRVATSKA BANKA ZA OBNOVU I RAZVITAK, Zagreb, Strossmayerov trg 9, OIB: 26702280390 podnesen ovom sudu 04. listopada 2024.

Obrazloženje

1. Razlučni i stečajni vjerovnik HRVATSKA BANKA ZA OBNOVU I RAZVITAK, Zagreb, Strossmayerov trg 9, OIB: 26702280390 podnio je 04. listopada 2024. ovom sudu zahtjev za ukidanje odluke Odbora vjerovnika od 28. svibnja 2024. i prigovor na diobeni popis prema rješenju ovog suda, broj St-1984/2013-1238 od 13. rujna 2024. U tim podnescima navedeni razlučni i stečajni vjerovnik u bitnome ističe da je 28. svibnja 2024. održana 16. sjednica Odbora vjerovnika stečajnog dužnika DIOKI d.d. u stečaju, Zagreb, Čulinečka cesta 252, OIB: 71451172026, na kojoj je pod točkom 3. Dnevnog reda donesena odluka o drugoj djelomičnoj diobi vjerovnicima prvog višeg isplatnog reda. Navedena odluka je, prema stanovištu tog vjerovnika, u protivnosti sa Stečajnim zakonom i štetna za razlučne vjerovnike. Naime, iz zapisnika sa navedene sjednice Odbora vjerovnika proizlazi da je pod točkom 3. Dnevnog reda u odnosu na prijedlog donošenja odluke o drugoj djelomičnoj diobi vjerovnicima prvog višeg isplatnog reda, Odbor vjerovnika jednoglasno donio odluku, kojom se temeljem članka 183. stavak 3. Stečajnog zakona (N.N, 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12) daje suglasnost stečajnoj upraviteljici da po pravomoćnosti odluke o namirenju troškova stečajnoga postupka iz iznosa kupovnine i uplaćenih troškova od prodaje nekretnina stečajnog dužnika na kojem je upisano razlučno pravo više vjerovnika, pa tako i podnositelja ovog zahtjeva i prigovora, rasporedi sredstva u iznosu od 950.000,00 EUR-a za namirenje stečajnih vjerovnika prvog višeg isplatnog reda i to u vidu druge djelomične

diobe, a preostali iznos da rasporedi za podmirenje troškova stečajnoga postupka. Istovremeno, dana je i suglasnost stečajnoj upraviteljici da prvi slijedeći radni dan nakon pravomoćnosti predmetne odluke o namirenju troškova stečajnog postupka iz iznosa kupovnine od prodaje nekretnina stečajnog dužnika Gradu Zagrebu da neopozivu izjavu, kojom priznaje dospjeli nepodmireni dug s osnova komunalne i vodne naknade, slijedom čega se zastara prekida i počinje teći iznova. Vjerovnik također napominje da je takvo postupanje u protivnosti sa Stečajnim zakonom, zajedničkim interesima stečajnih vjerovnika, te se istom odlukom izravno oštećuju razlučni vjerovnici, budući da se njome pogoduje samo određenoj skupini stečajnih vjerovnika dok bi svim vjerovnicima trebalo biti u interesu da se stečajni postupak provodi u skladu sa Stečajnim zakonom, jer će navedena sredstva ionako trebati namiriti unovčenjem druge imovine stečajnog dužnika, odnosno, umanjnjem naplate razlučnih vjerovnika, tj. naplatom iz imovine na kojoj pravo odvojenog namirenja imaju samo razlučni vjerovnici, imajući u vidu da stečajni dužnik nema druge imovine, koja nije opterećena razlučnim pravima. Isto tako, navodi da je predmetna dioba, odnosno, odluka Odbora vjerovnika, u suprotnosti sa odlukom ovog suda, kojom se utvrđuje koja je namjena tih sredstava, odnosno, u rješenju o namirenju ovog suda, poslovni broj: St-1984/2013-1196 od 22. srpnja 2024., određeno je da se stečajna masa namiruje na ime troškova stečajnog postupka u iznosu od 1.261.365,73 EUR-a, sukladno članku 254. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15, 104/17, 36/22, 27/24 - dalje SZ, a koji se sukladno čl. 441. st. 2. istog zakona primjenjuje u ovom postupku). Predlaže da ovaj sud ukine navedenu odluku Odbora vjerovnika sukladno čl. 37. st. 7. u svezi čl. 38.f Stečajnog zakona (N.N. 46/96-45/13). Nadalje, taj vjerovnik smatra da, ukoliko ovaj sud ne prihvati njegov prijedlog za ukidanje navedene odluke Odbora vjerovnika sukladno čl. 37. st. 7. u svezi čl. 38.f Stečajnog zakona, imajući u vidu da je taj vjerovnik, kao razlučni vjerovnik, temeljem dosadašnjih namirenja (isključivo) iz predmeta razlučnog prava, samo djelomično zatvorio tražbinu utvrđenu u stečajnom postupku, a primjenjujući pravila prodaje nekretnina na dražbi u stečajnom postupku, postoji vjerojatnost da on, kao razlučni vjerovnik, neće biti odvojeno namiren za iznos koji prelazi iznos od 1,00 EUR-o, tj. iznos od 10.295.280,82 EUR-a, alternativno, sukladno čl. 190. st. 3. Stečajnog zakona, donese rješenje, kojim se određuje ispravak diobnog popisa na način da se sukladno odredbi iz članka 186. stavka 2. Stečajnog zakona prilikom druge djelomične diobe odvoji iznos, koji odgovara dijelu u kojem tražbina tog vjerovnika neće biti odvojeno namirena, odnosno iznos od 10.295.281,82 EUR-a.

2. Predmetni zahtjev za ukidanje citirane odluke Odbora vjerovnika i prigovor na diobeni popis navedenog vjerovnika nisu osnovani. Prema članku 441 stavku 1 SZ-a (NN 71/15, 104/17, 36/22, 27/24), stečajni postupci pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema odredbama Stečajnoga zakona, koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja, a prema stavku 2 istog članka SZ-a, iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, odredbe članka 254., ovoga Zakona primjenjuju se na postupke, koji su u tijeku, osim ako su radnje na koje se odnose započete prije stupanja na snagu ovoga Zakona. U ovom konkretnom slučaju primjenjuju se odredbe SZ-a (NN 46/96-45/13).

U svom očitovanju na predmetni zahtjev i prigovor navedenog vjerovnika od 18. listopada 2024., stečajni upravitelj ističe da je na održanoj sjednici Odbora vjerovnika jednoglasno donijeta odluka (od predstavnika bivših radnika, predstavnika RH Ministarstva financija, PU i predstavnika Grada Zagreba) te je dana suglasnost stečajnoj upraviteljici za drugu djelomičnu diobu. Za odluku je glasala i predstavnica Grada Zagreba, a Grad Zagreb je vjerovnik stečajne mase za komunalnu i vodnu naknadu, koji je spreman za preostali dospjeli dug pričekati naplatu od narednih prodaja nekretnina uz priznanje prekida zastare za nepodmireni dug s osnova komunalne i vodne naknade.

Slijedom prethodno opisanih radnji, objavljen je diobeni popis za koji je HBOR podnio zahtjev za ukidanjem odluke Odbora vjerovnika. Uvažavajući odredbe Stečajnoga zakona o redosljedu namirenja vjerovnika, a koje odredbe prednost daju namirenju vjerovnika stečajne mase, stečajni upravitelj smatra da je ovdje važno sagledati i uzeti u obzir cjelokupnu situaciju tijeka stečajnoga postupka, utvrđivanje troškova unovčenja predmeta razlučnih prava, veličinu stečajne mase u vidu nekretnina opterećenih razlučnim pravima, vrijeme namirenja troškova i ostalih obveza stečajne mase te očekivane daljnje prodaje preostalih nekretnina u cijelosti opterećenih razlučnim pravima i iz tih prodaja daljnje namirenje troškova. Naime, troškovi unovčenja predmeta na kojima postoji razlučno pravo, sukladno članku 254. Stečajnog zakona, utvrđuju se u stečajnom postupku kao direktni troškovi, koji terete samu česticu, a koja je predmet prodaje te razmjerni troškovi, koji predstavljaju opće troškove nastale radi cjelokupne stečajne mase. Ti troškovi uzimaju se prema preporuci pravnih shvaćanja prihvaćenih na sjednicama sudaca Visokog trgovačkog suda RH iz 2008. i 2019. godine. Dakle, kod prodaje svake pojedine čestice točno se utvrđuje koji troškovi se uzimaju u obzir i odbijaju se u odlukama Suda od iznosa postignute kupovnine, a veći dio kupovnine proslijeđuje se razlučnom vjerovniku direktno s računa Suda. Obzirom na opseg imovine za očekivati je da će svi troškovi stečajnoga postupka biti namireni iz prodaja i to prema utvrđenju troškova, koji se prate cijelo vrijeme stečajnoga postupka i koji su već većim dijelom namireni, jer su se namirivali iz zakupnina kontinuirano, a iz troškova unovčenja predmeta razlučnog prava namiruju se preostali neplaćeni troškovi. Zbog te činjenice, a uzimajući u obzir i troškove i iznose budućih prodaja čestica, koje predstavljaju stečajnu masu, za očekivati je da će predvidivi troškovi biti namireni kao i sam razlučni vjerovnik HBOR u cijelosti, neovisno o namirenju stečajnih vjerovnika – radnika u predloženoj drugoj djelomičnoj diobi, odnosno diobenom popisu. Stečajni postupak je u tijeku, prodaje nekretnina su u tijeku, a komunalna i vodna naknada od otvaranja stečajnoga postupka do 31. 8. 2024., kao sveukupna obveza glavnica i kamata, iznosila je 2.921.714,46 Eur, od čega je do sada plaćeno ukupno 1.884.105,90 Eur, dok je neplaćeno 1.037.608,56 Eur. Pitanje je, zapravo, vremena namirenja troškova stečajnoga postupka i ostalih obveza stečajne mase, odnosno, djelomične diobe radnicima. Neprodane nekretnine su sve opterećene razlučnim pravima, a to su čestice za koje je do sada trajalo usklađenje katastarskog stanja sa zemljišnoknjižnim stanjem uz provedbu parcelacija, jer se u ranijim dražbama, kao cjeline, nisu uspjele prodati. Neprodano je još deset zemljišnoknjižnih čestica, od kojih šest čestica s površinom od cca 161.000 m² ima vrijednost prema procjeni vještaka i suglasnosti na procjene razlučnih vjerovnika ukupno 19.480.000,00 Eur. To su slijedeće čestice: zk.č.br. 3754, zk.č.br. 3755, zk.č.br. 3756, zk.č.br. 6915/8, zk.č.br. 6915/8, zk.č.br. 6915/98, a daljnje neprodane čestice, koje se tek trebaju procijeniti, su još četiri čestice za koje je završena parcelacija i usklađenje katastarskog i gruntovnog stanja. To su zk.č.br.: 6915/71, 6915/116, 6915/119 i 6915/120, čija je ukupna površina 62.063 m². Razlučni i stečajni vjerovnik HBOR je uz svoj podnesak od 4.10.2024. priložio obračun ostatka svoje tražbine s kamatama za koju ima pravo odvojenog namirenja. Priložio je i prijave tražbine, te rješenja o dosadašnjim namirenjima. Međutim, razlučni vjerovnik navodi općenito da postoji vjerojatnost da predmetne nekretnine u daljnjoj prodaji mogu biti prodane bez ograničenja i po najnižoj cijeni za 1,00 Euro, čime postoji vjerojatnost da razlučni vjerovnik ne bi bio odvojeno namiren. U dosadašnjoj prodaji čestica DIOKI d.d. u stečaju to nikako nije bio slučaj, za pojedine čestice bilo je više ponuđača na dražbama, a za navedene procijenjene čestice, postoji daljnji interes potencijalnih kupaca zbog čega su u tijeku radnje za zakazivanje daljnjih dražbi, a u sve je upućen i sam razlučni vjerovnik sudjelovanjem na sastancima, davanjem suglasnosti za procjene i zakazivanje daljnjih dražbi. Dakle, razlučni vjerovnik nije u svojem podnesku dokazao da neće biti odvojeno

namiren, kao što nije niti naveo, niti mogao navesti u kojem to iznosu neće biti namiren, a što je prema odredbi članka 186. SZ-a potrebno. Nadalje, stečajni upravitelj smatra da su troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava, sukladno članku 254. SZ-a (N.N. 71/15, 104/17, 36/22, 27/24), direktni i razmjerni, a obračunavaju se točno za svaku česticu nakon prodaje do pravomoćnosti rješenja o dosudi i utvrđuju na ročištu za namirenje. Visina tih troškova prati stvarno nastale troškove i neovisno je da li su neki već plaćeni iz priljeva od najmovi gdje je prijetila ovrha ili će tek biti plaćeni nakon što se namire kao troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava. Dakle, to je razlog da se troškovi ne mogu dva puta naplaćivati, niti se remete namirenja. Budući da se knjigovodstveno i financijski prate sve obveze, realno je očekivanje budućih namirenja iz daljnjih prodaja, dok vrijednosti neprodanih nekretnina i interes potencijalnih kupaca ukazuju da će razlučni vjerovnik HBOR biti u cijelosti namiren, kao i troškovi komunalne i vodne naknade, neovisno o predloženoj drugoj djelomičnoj diobi. Zbog ovako opisane specifične situacije o tijeku stečajnoga postupka nad dužnikom, stečajni upravitelj smatra da predložena djelomična dioba radnicima ne remeti namirenje razlučnog vjerovnika HBOR kao ni troškova stečajnoga postupka, pa je prihvaćena inicijativa pokrenuta od strane radnika za drugu djelomičnu diobu u iznosu koji je prihvatljiv, a sam Odbor vjerovnika je takvu odluku jednoglasno donio. Za odluku je glasao i predstavnik Grada Zagreba, odnosno vjerovnik stečajne mase, koji je spreman pričekati neplaćenu naplatu za komunalnu i vodnu naknadu do namirenja troškova unovčenja od prodaja daljnjih nekretnina.

3. U odnosu na zahtjev razlučnog i stečajnog vjerovnika HRVATSKA BANKA ZA OBNOVU I RAZVITAK, Zagreb, Strossmayerov trg 9, OIB: 26702280390 za ukidanje odluke Odbora vjerovnika od 28. svibnja 2024., ovaj sud ističe kako slijedi. Naime, temeljem članka 37 stavka 7 SZ-a (NN 46/96-45/13), stečajni sudac može ukinuti odluku odbora vjerovnika odgovarajućom primjenom odredbe iz članka 38.f ovoga Zakona, u kojem se navodi da ako je koja od odluka skupštine vjerovnika u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika, stečajni će sudac na zahtjev kojega od razlučnih vjerovnika, stečajnoga vjerovnika, koji nije nižega isplatnog reda ili stečajnog upravitelja ili iznimno po službenoj dužnosti, tu odluku ukinuti odmah na toj skupštini ili u složenijim slučajevima u roku 8 dana od održavanja skupštine vjerovnika. Prema stanovištu ovog suda, predmetna jednoglasna odluka Odbora vjerovnika od 28. svibnja 2024., kojom se daje suglasnost stečajnoj upraviteljici da po pravomoćnosti odluke o namirenju troškova stečajnoga postupka iz iznosa kupovnine i uplaćenih troškova od prodaje nekretnina stečajnog dužnika na kojima je upisano razlučno pravo više vjerovnika, pa tako i podnositelja ovog zahtjeva i prigovora rasporedi sredstva u iznosu od 950.000,00 EUR-a za namirenje stečajnih vjerovnika prvog višeg isplatnog reda i to kao drugu djelomičnu diobu, a preostali iznos da se rasporedi za podmirenje troškova stečajnoga postupka nije protivna interesu ni razlučnih ni stečajnih vjerovnika, pa tako ni interesu podnositelja ovog zahtjeva. Naime, točno je da se u stečajnom postupku namiruju najprije troškovi stečajnog postupka te da je sud u svojoj citiranoj odluci o namirenju prema prijedlogu stečajnog upravitelja naveo da se radi o iznosu za namirenje tih troškova. Međutim, na predmetnoj sjednici Odbora vjerovnika, na kojoj su sudjelovali predstavnici bivših radnika, predstavnik RH Ministarstva financija, PU i predstavnik Grada Zagreba, kao vjerovnik stečajne mase, jednoglasno je prihvaćen prijedlog da se iznos od 950.000,00 EUR-a izdvoji za namirenje stečajnih vjerovnika prvog višeg isplatnog reda-bivših radnika dužnika i to kao druga djelomična dioba, a preostali iznos da se rasporedi za podmirenje troškova stečajnoga postupka, jer se time ne remeti namirenje ostalih vjerovnika. U konkretnom slučaju je vjerovnik stečajne mase Grad Zagreb pristao da se odgodi namirenje njegove tražbine nastale nakon otvaranja stečajnog postupka u preostalom iznosu od 1.037.608,56 Eur, a radi se o komunalnoj i vodnoj naknadi od

otvaranja stečajnoga postupka do 31. 8. 2024., za koju je utvrđena kao sveukupna obveza glavnice i kamata u iznosu od 2.921.714,46 Eur, od čega je do sada plaćeno ukupno 1.884.105,90 Eur. Ovaj sud je izvršio uvid u sve preostale nekretnine u vlasništvu stečajnog dužnika, koje su spremne za prodaju putem dražbi i utvrdio je da su točni navodi stečajnog upravitelja da nije prodano još deset zemljišnoknjižnih čestica, od kojih šest čestica s površinom od cca 161.000 m² i imaju vrijednost prema procjeni vještaka i suglasnosti na procjene razlučnih vjerovnika u iznosu od ukupno 19.480.000,00 Eur, a postoje i daljnje neprodane čestice, koje se tek trebaju procijeniti, za koje je završena parcelacija i usklađenje katastarskog i gruntovnog stanja. Isto tako, prodane su još neke nekretnine za koje će se tek odrediti ročište za diobu kupovnine, a za te nekretnine je stečajni upravitelj već predložio u svom podnesku od 24. listopada 2024. namirenje vjerovnika podnositelja ovog zahtjeva i prigovora u iznosu od 4.459.725,98 Eura. Napominje se da je vjerovnik HBOR prvi u redu namirenja na svim nekretninama u vlasništvu stečajnog dužnika, pa kako njegova tražbina s kamatama iznosi 10.295.281,82 EUR-a, kad se umanjí za već osigurani iznos za diobu od 4.459.725,98 Eura, njegova tražbina će iznositi 5.835.555,82 Eur-a, pa budući da je za dio procijenjenih i neprodanih čestica već utvrđena vrijednost u iznosu od 19.480.000,00 Eura od strane vještaka procjenitelja, ta vrijednost značajno premašuje vjerovnikovu tražbinu, sve kad se i umanjí za troškove stečajnog postupka, pa će po stanovištu ovog suda ostati za namirenje ne samo ovog razlučnog vjerovnika, već i za druge. Isto tako ovaj sud smatra da je postojanje odbora vjerovnika određeno zakonom u svrhu zaštite prava ostalih stečajnih vjerovnika, koji nisu razlučni, jer su oni zaštićeni upisom svog založnog (razlučnog prava) na nekretninama stečajnog dužnika, a u ovom konkretnom slučaju je vjerovnik stečajne mase Grad Zagreb imao pravo tražiti odgodu namirenja svoje tražbine, jer je izvjesno da će ona iz tako visokih izvora sredstava, koji pritječu od prodaje vrijednih nekretnina stečajnog dužnika biti namirena, pa pri tome nije došlo do pogodovanja stečajnim vjerovnicima na račun razlučnih vjerovnika, niti je ta odluka protivna zajedničkom interesu vjerovnika, jer ne utječe na njihovo namirenje, tj. oni se i dalje namiruju redom upisa svog založnog (razlučnog) prava u zemljišnim knjigama i sukladno odredbama Ovršnog zakona. Osim toga, namirenje komunalne naknade ne spada u tražbine, koji se po zakonu prioritarno namiruju, pa je i iz tog razloga zahtjev za ukidanje predmetne odluke Odbora vjerovnika neosnovan.

4. U odnosu na prigovor na diobeni popis, sud smatra da je također u cijelosti neosnovan. Naime, razlučni vjerovnik u svom podnesku navodi samo općenito da postoji vjerojatnost da nekretnine u vlasništvu stečajnog dužnika u daljnjoj prodaji mogu biti prodane i po najnižoj cijeni za 1,00 Euro, čime postoji vjerojatnost da razlučni vjerovnik ne bi bio odvojeno namiren, pa traži da se izdvoji iznos za podmirenje njegove tražbine. Prema članku 186 stavku 2 SZ-a (NN 46/95-45/13), da bi tražbina razlučnoga vjerovnika bila uzeta u obzir pri djelomičnoj diobi, dovoljno je da vjerovnik unutar roka iz stavka 1. ovoga članka upravitelju dokaže da će se unovčiti predmet na kojem postoji razlučno pravo te da učini vjerojatnim visinu iznosa u kojem neće biti odvojeno namiren. U tom će se slučaju pri diobi odvojiti iznos koji odgovara dijelu u kojem tražbina neće biti odvojeno namirena. Ako uvjeti iz stavka 1. ovoga članka ne budu ispunjeni do završne diobe, iznosi odvojeni radi namirenja razlučnoga vjerovnika raspodijelit će se stečajnim vjerovnicima. Dakle, vjerovnik podnositelj ovog prigovora, nije dokazao u kojem dijelu neće biti namiren, jer je svjestan da se radi o vrijednim nekretninama stečajnog dužnika, za koje postoji više kupaca, a nema opasnosti da će se koja od nekretnina prodati za 1,00 Euro, kako on navodi u svom prigovoru na diobeni popis, jer se dražbe ne provode putem FINA-e, prema odredbi članka 247 SZ-a, nego putem suda, što je za vjerovnike uvijek povoljnije, budući da se prodaja vrši po Stečajnom zakonu, koji je bio na snazi prije stupanja na snagu SZ-

a iz 2015. Sukladno odredbi članka 190. SZ-a, kod djelomične diobe vjerovnici mogu stečajnom sucu podnijeti prigovor na diobeni popis, a rješenje stečajnog suca, kojim se prigovor odbija dostavlja se vjerovniku i stečajnom upravitelju. Protiv rješenja o prigovoru vjerovnik ima pravo na žalbu. Rješenje kojim se određuje ispravak popisa dostavlja se vjerovniku i upravitelju te se izlaže u sudskog pisarnici na uvid svim sudionicima, time da upravitelj i stečajni vjerovnici protiv tog rješenja imaju pravo izjaviti žalbu, a rok za žalbu počinje teći od dana kada je rješenje izloženo. Prigovori stečajnih vjerovnika na diobni popis u sadržajnom smislu mogu biti usmjereni samo na pravilnost namirenja (npr. zbog eventualnih tražbina onih vjerovnika, koje stečajni upravitelj nije uzeo u obzir prilikom sastavljanja diobnog popisa), a ni pod kojim uvjetom ne mogu biti usmjereni na iznos i isplati red tražbina koje su utvrđene pravomoćnim rješenjem stečajnog suca, bez obzira na eventualnu nepravilnost tog rješenja. O svemu navedenom se izjasnila i sudska praksa, uz navođenje da se prigovor na diobeni popis može sastojati u sljedećim razlozima: da prijavljena tražbina nije unesena u završni popis, a da je trebala biti unesena, da je prijavljena tražbina unesena, a da nije smjela biti unesena, te da je prijavljena tražbina unesena, ali da je neispravno unesena. Dakle, prema stanovištu sudske prakse, prigovor usmjeren na obvezu namirenja troškova stečajnog postupka (u vidu obveze stečajnog dužnika na plaćanje komunalne naknade kao što je ovdje slučaj), ne predstavlja prigovor na diobni popis (PŽ-4217/2019-2 od 10. srpnja 2019.). U konkretnom opisanom slučaju se radilo o završnoj diobi, ali se odredbe o završnoj diobi primjenjuju i na djelomičnu diobu sukladno članku 193 stavku 4 SZ-a, a u svezi s člankom 190 stavcima 2, 3 i 4 SZ-a.

5. S obzirom na navedeno, sud je odlučio kao u izreci.

U Zagrebu, 28. listopada 2024.

STEČAJNI SUDAC:
Vesna Sremac Šoštar

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv odluke o ukidanju odluke odbora vjerovnika pravo na posebnu žalbu ima svaki razlučni vjerovnik te svaki stečajni vjerovnik, koji nije nižega isplatnog reda (članak 38 f stavak 3 SZ-a).

Protiv rješenja o prigovoru na diobeni popis vjerovnik ima pravo na žalbu (članak 190 stavak 2 SZ-a).

Žalba se ulaže putem ovog suda u 2 primjerka, a o njoj odlučuje Visoki trgovački sud RH.

DNA:

- razlučnom vjerovniku HBOR
- stečajnom upravitelju
- e-oglasna ploča

Broj zapisa: **9-3086e-62f0e**

Kontrolni broj: **00008-34e6c-3d588**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=VESNA SREMAC ŠOŠTAR, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.